

KRISTAUS KARALIAUS *Laiivas*

Tėvų Marijonų Bendradarbių Draugijos Savaitraštis

I. ADVENTO SEKMADIENIS

Evangelija

Lektija

Luko 21, 25 - 33

Rom. 13, 11 - 14

ANUO metu tarė Jėzus savo moky-
tiniams: Bus ženklų saulėje, mė-
nulyje ir žvaigždėse, o žemėje didelio iš-
gąščio tarp tautų dėl smarkaus jūros ir
bangų ošimo. Žmonės džiūs iš baimės be-
laukdami to, kas turi ateiti visam pa-
sauliui, nes dangaus galybės bus paju-
dintos. Tuomet išvys žmogaus Sūnų,
ateinantį debesyse su didele galybe ir
didenybe. Tiems dalykams pradėjus
įvykti, pažvelkite augštyr ir pakelkite
savo galvas, nes jūsų atpirkimas artėja.
Jis pasakė jiems prilyginimą: Žiūrėkite
į figos medį ir į visus medžius: kai jie
jau duoda iš savęs vaisių, jūs žinote arti
esant vasarą. Taigi, pamatę visa tai

BROLIAI: Suprasdami laiką, kad
jau mums metas keltis iš miego, nes
dabar mūsų išganymas arčiau, kaip ka-
da įtikėjome. Naktis praėjo, o diena pri-
siartino. Todėl meskime šalin tamsybės
darbus ir apsilvilkime šviesos šarvais.
Kaip dieną, elkimės padoriai, nepasi-
duodami apsirijimams ir girtuokliavi-
mams, paleistuvavimui ir begėdystei,
barniui ir pavydai, bet apsilvilkime Vieš-
pačiu Jėzumi Kristumi.

įvykstant, taip pat jūs žinokite, kad Die-
vo karalystė arti. Iš tikrųjų sakau jums,
nepraeis šita giminė, iki visa tai įvyks.
Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai
nepraeis.

Palaiminimai Šeimoms

VIENAS klebonas ilipęs į sakyklą,
šiai prabilo:

Palaiminti namai, kuriuose yra mal-
da, nes tenai Kristaus buveinė.

Palaiminti namai, kurie nepasiduoda
abejotiniems pasilinksminimams, nes ten
viešpataus krikščioniška palaima.

Palaiminti namai, kuriuose nėra pikt-
žodžiavimų, blogų knygų ir sumišimų,
nes ten bus Kristaus gerovė ir taika.

Palaiminti namai, kurie pasišaukia
kunigą sergantiems, nes tuose namuose
skausmai bus lengvesni ir mirtis mal-
nesnė.

Palaiminti namai, kuriuose katekiz-
mas, Šv. Raštas, Šventųjų gyvenimai yra

skaitomi ir dėstomi, nes ten tikėjimas
bus gyvas ir šviesus.

Palaiminti namai, kuriuose vaikai
gerbia tėvus ir jų klauso, nes tie namai
taps dangaus prieangis.

Palaiminti namai, kuriuose vaikai
mato tėvuose gyvus dorybių pavyzdžius,
nes tuomet namai bus gyvenimo atgam-
tinis ir gamtinis šaltinis.

Palaiminti namai, kurių visi nariai
tankiai priima Šv. Komuniją, nes tada
namai tampa žemišku dangum.

Palaiminti bus visi tie, kurie vartos
šias taisykles gyvenime, nes naudinges-
nių malonių negalėčiau jums išprašyti.
Amen.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the
Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post
Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada;
Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editors: Rev. A. Ignotas, MIC; Rev. V. Parulis, MIC.

DVIEJŲ KAPŲ PAMOKSLAI

MAČIAU daug kapinių. Jų vaizdai stovi mano akyse. Prisimenu vienas kapines, berods Vokietijoje, kur ant kapo uždėtas paprastas akmuo. Tame akmenyje įrašytas vienas žodis: **dovanoti**. Ten palaidota moteriškė, kuri žavėjo savo protu. Jos gražumu negalėjo žmonės atsigėrėti. Tik šias savo gėrybes ji nė nemanė dorai vartoti. Ji pradėjo žengti blogio keliu. Ji kėlė daug sielvarto šeimai ir savo gyvenimu visus piktino. Pagaliau graži moteris pateko į kalėjimą už nusikaltimus. Kai neteko visų malonumų, kuriais anksčiau buvo pertekusi, ji vėl grįžo prie brangiausio dalyko, Dievo, be kurio anksčiau manė galinti apeiti. Atliko bausmę kalėjime. Grįžusi namo pradėjo visai kitokį gyvenimą. Savo vyrui tapo ištikimiausia žmona, vaikams rūpestinga motina. Papiktinimus šalino geru gyvenimu. Visai apylinkei tapo katalikės žmonos ir motinos pavyzdys.

Moteriškė sunkiai susirgo. Paskutinis jos noras buvo, kad jos kapo paminkle būtų įrašytas vienintelis žodis: **dovanoti**.

Kiek paguodos jai teikė šis žodis! Paskutinę gyvenimo valandą atsiminus savo gyvenimą, jos akyse stėjo nuodėmės be galo, be krašto. Kaip juodžiausias debesys viską tos nuodėmės uždengė, ir rodės ją pačią galutinai prislėgs. Bet tuo pat metu ji pamatė Dievo malonės saulę, kylančią ir sklaidančią tuos debesis. Ji matė ir kaip jos sielos lankose, išrovus iš jos nuodėmes, buvo sužėlę puikiausių dorybių gėlių, kurios mirties valandą skleidė gražius žiedelius. Ir žiūrėdama prieš mirtį į savo ateitį, ji matė Amžinąją Teisėją, laukiantį jos gyvenimo apyskaitos. Ji laukė Jo drąsiai, nedrebėdama, nes ji buvo atvėrusi savo širdį Jo malonei, ji atgailojo ir gavo nuodėmių atleidimą. Visas džiaugsmas ir paguoda susitelkė žodyje — **dovanoti**.

Netoli šios moters kapo tose pačiose

kapinėse yra kitas. Ir šio paminkle yra tik vienas žodis. Ten įrašyta: **veltui**.

Kas palaidota šiame kape — nežinau. Tutbūt koks nelaimingasis, nusiminėlis, jei tokį parašą jis pasirinko. Baisi turėjo būti gyvenimo pabaiga. Šis parašas byloja, kaip tasai žmogus mirdamas žiūrėjo į savo ateitį. Jis matė tik šaltą juodą naktį, be vilties spindulėlio be laimės kibirkšties.

Jei negalima apsaugoti viso džiaugsmo, einančio iš žodžio **dovanoti**, dar labiau negalima apsaugoti visos nevilties, nusiminimo, plaukiančio iš žodžio **veltui**.

Apie vieną senovės persų karalių pasakojama, kad jis pasišaukęs tris išminčius ir juos klausinęs, kas yra didžiausia žmogui nelaimė. Pirmas jam atsakė: "Didžiausia nelaimė žmogui yra paliegti". Antras pasakė: "Didžiausia nelaimė — pasenti". Trečiasis kalbėjęs: "Didžiausia žmogui nelaimė turėti prieš akis mirtį ir matyti savo pražudytą gyvenimą".

Ši nelaimė yra didžiausia. Kad ir visi tave apleistų, vis dar turėsi paguodos, jei galėsi sakyti: "Vienas manęs niekada neapleis — Dievas".

Niekada nereikės žmogui sakyti, kad viskas veltui, jei jis dabar, ypač šią dieną, pradėdant naujus bažnytinius metus, paskelbs karą blogiui — nuodėmei. Devynioliktojo šimtmečio nusikaltimas kaip tik ir buvo tas, kad jis neturėjo blogio neapykantos ir darė jam įvairių pasiūlymų. Nuodėmei — blogiui galima pasiūlyti tik viena: **išnykti**. Kiekviena su blogiu sutartis reiškia ne tik dalinę jo pergalę, bet visišką, nes blogis nevisados reikalauja pašalinti gėrį — dorybę. Jis prašo tik leisti sykiu gyventi su gėriu. Slaptas instinktas pašnibžda jam, kad prašydamas tik kai ko, iš tikrųjų jis prašo visko. Blogio pakentimas jau yra jo garbinimas.

Svarbiausias dalykas šioje žemėje išsikrovoti dangų — amžinos laimės vietą.

IŠGANYMO KELIAS

VIENĄ kartą šio laikraščelio skiltyse, tarp klausimų ir atsakymų, buvo prisiminta išpažintis ir nuodėmių atleidimo reikalas. Tas dalykas sukėlė manyje daug minčių ir todėl noriu bent trumpai apie jį pakalbėti. Išpažintis yra sakramentas, vienas tarp septynių. Tai yra Atgailos sakramentas. Kaip kiekvienas sakramentas, taip ir išpažintis yra reikalinga tinkamo prisiruošimo. Bet aš čia nekalbėsiu apie tas pagrindines sąlygas geros išpažinties atlikimui, kaip tai, apie prisirengimą ir nuodėmių atsiminimą, gailestį, pasiryžimą nebenusi-

dėti, nuodėmių išpažinimą ir atgailos išpildymą. Aš čia noriu kai ką pasakyti apie tai, ką mes turime per išpažintį pasisakyti. Kaip žinoma, išpažintis yra būtina reikalinga, kad gautume atleidimą už savo padarytas didžiąsias nuodėmes. Bet šalia tų didžiųjų nuodėmių yra dar ir mažosios nuodėmės, kurios, tarytum, būtų kitaip vertinamos, ir jų išpažinimas lyg ir nėra būtinas reikalas. Iš to išeina, kad padarome kiekvienas daug nuodėmių, didelių ir mažų; didžiąsias turime būtina pasisakyti per išpažintį, o į mažąsias galime tiek daug dėme-

sio nekreipti! Bet kas gi dabar gali pasakyti, ar mes, padarydami nuodėmę, padarėme didelę, ar mažą? Kai didelę kada nors padarome, tai gal iš karto suvokiame, kad smarkiai prasižengėm prieš Dievo įsakymus. O kaip yra su mažosiomis? Kada jas padarome? Ir ar esame tikri, kad mes padarėme tik mažą nuodėmę? Kas mums pasako, kad mūsų prasižengimas yra vertas tik mažos nuodėmės vardo? Pasakysite, kad patys nusprendžiate. O kas jūs esate, kad turite galią patys save teisti tokiuose dalykuose, kaip jūs galite sau pasisakyti, kad tik su maža nuodėme nusikaltote? Jaučiatės, kad nusikaltote, o tačiau tuoj pateisinate save, kad tas nusikaltimas yra mažas. Ar jūs prieš save nusidėjote? Jeigu kas nors kitas prieš jus būtų nusidėjęs, tai jūs gal ir galėtumėte pasakyti, kad padarytas prieš jus nusikaltimas yra mažas, ir lengvai galėtumėte jį atleisti. Bet dabar jūs nusikalstate prieš Dievą, o tačiau patys sprendžiate kaltės dydį? Kažin ar viskas čia yra tvarkoje? Kai jūs darėte kad ir tą mažą nuodėmę, ar jūs nebuvote sąmoningi, kad prasikalstate prieš Dievo valią, kad jūs tuo momentu nepaisote Jo garbės ir Jo norų. Ar toji jūsų maža nuodėmė nebuvo kartais padaryta su laisvu jūsų apsisprendimu ir apsigalvojant? Ar jūs iš anksto, kartais, nepadarėte sau sprendimo, kad toks dalykas yra menkniekis, kad tai tebus tik maža nuodėmė, ir taip su tokiu išvedžiojimu siekėte savo blogo tikslo?

Per Jozefą panašiu klausimu Dievas kartą taip atsiliepė (1922. X. 22): "Kiekviena siela gali suklypti, ir dažnai suklups iš naujo, bet jei ji nusižemina, jei ji pripažįsta savo niekumą, jei ji bando atitaisyti savo kaltę su mažais mielaširdiškumo ir meilės veiksmais, jei ji patiki save ir dar kartą atsiduoda Mano Širdžiai... ji suteikia Man daugiau garbės ir gali padaryti daugiau gero kitoms

sieloms, negu jei ji niekuomet nebūtų suklupusi. Vargingumai ir silpnybės neturi jokios reikšmės; ko Aš iš jų prašau, yra meilė." Tačiau tuoj prie tų žodžių Jis, Jėzus, teikėsi ir daugiau pridėti, sakdamas: "Nežiūrint savo vargingumo siela gali mylėti Mane iki beprotiškumo.. Bet, Jozefa, tu turi suprasti, kad Aš taip kalbu tikrai apie silpnumo ir neatydomo kaltes, o ne apie panorėtas nuodėmes ar laisvanoriškus neištikimumus". Vadinasi, susilaukiame iš Jo atleidimo už savo mažąsias kaltes tik tada, kada mes už jas gailimės, kada jas tuoj pat stengiamės atitaisyti savo karšta meile ir gerais darbais. Ir taip yra tik su tomis nuodėmėmis, kurios nėra padarytos su laisvu valios apsisprendimu, kurias padarome be planavimo ir be jokių pasiryžimų. O tokios yra: visokie mūsų netobulumo, nemandagumo, neapsižiūrėjimo, susijaudinimo pasireiškimai. Visa tai yra mūsų žmogiško silpnumo padariniai, tačiau ir jais, kaip tokiais, nepagarbiname Dievo ar padarome kam nors iš artimo skriaudos ar papiktinimą; ir todėl Dievas jas laiko tomis mūsų mažomis nuodėmėmis, kurias turime, betgi, tiesioginiai Jam, ne būtinai per išpažintį, pasisakyti. Visom kitom nuodėmėm, didelėm ir mažom, jeigu tik jos yra mūsų laisvos valios padarinys, atleidimas tėra gaunamas tik klausykloje, išpažįstant jas kunigui. Ir kai kartą Jozefa pasisakė Jam, kad norinti išsipasakoti Jam visas savo kaltes, Jėzus atsiliepė su šitokiais žodžiais (1922. V. 3): "Tu negali žinoti, kaip Mano širdis pradžiunga, galėdama atleisti kaltes, kurios yra išdava tyro silpnumo."

Dėl viso šito dalyko Jis kartą davė jai vieną labai praktišką patarimą, sakdamas (1921. VIII. 3): "Niekuomet neik ilsėtis nakties poilsui nė su mažiausiu šešėliu, kuris aptemdytų tavo sielą. Tai Aš rekomenduoju tau su dideliu užsispyrimu. Kada tu padarai kokią kaltę, tuoj pat ją atitaisyk." Panašių žodžių Jis yra pasakęs ir per seserį Mariją Klarietę. Kartą į ją asmeniškai Jis kreipėsi su tokiais žodžiais (p. 374): "Mažytė nuodėmė, savyje neturinti jo-

kios reikšmės, bet su laisva valia padaryta, padaro Man begalinį skausmą ir priruošia jus prie blogiausių bailumo veiksmų. Tu žinai tai, bet ar tu žinai taip pat aiškiai, kad mažytis įskaudinimas, tikras niekas, bet laisvanoriškai padarytas vienai iš tavo seserų, sužeidžia Mano širdį ir priruošia tave prie Meilės išsigynimo." Kiek anksčiau Jis jai pasakė (p. 149): "Virš visa ko yra reikalinga, kad tu turėtum pamatyti aiškiai savo kaltes ir kad už jas gailėtumeis; tai tik po to bus taip, kad tu galėsi išgirsti Mano Balsą."

Panašiu reikalu Jis kitą kartą taip kalbėjo (p. 250): "Lygiai taip, kaip kad Aš neduodu jums visų dorybių iš karto, bet Aš duodu jums galimybes įsigyti jas per jų praktikavimą, lygiai taip Aš neduodu jums iš karto tos malonės, kuri ant visados sugyventų jūsų vidujinį gyvenimą, bet Aš duodu jums aplinkybes, kurias jūs galite išnaudoti išvystymui savo vidujinio gyvenimo. Ir kaip tik čia randasi jūsų atsakomybė: Mano dovanų panaudojime. Bet jūs privalote žinoti, kad jūs esate reikalingos pagalbos, ir kad paslaptis Mano draugystės, Mano gailestingumo, Mano intymumo randasi tame nuolankume, kuris parodys jums jūsų sielą **tokią, kokia ji yra.**" Išeina, kad mes turime su visu kruopštumu tyrinėti patys save, įvertinti kiekvieną savo žingsnį bei žodį ar pasielgimą, ar nesame kur nors prasižengę Dievui, suprasti visą savo silpnumą ir nedorumą, ir už visa tai prašyti iš Dievo pasigailėjimo. Tą patį dalyką, labai trumpai bet ir labai aiškiai Jis pasakė Jozefai (1921. VIII. 3): "Juo geriau tu pažinsi, kas tu esi, tuo geriau tu žinosi, kas Aš esu." Panašiai pasako ir šv. Povilo žodžiai (1 Kor. 2, 15, pagal anglišką tekstą): "Bet dvasios žmogus teisia visus dalykus, pats gi nė kieno nėra teisiamas." Tai yra, tikras krikščionis pats teisia visus savo darbus, savo žodžius ir net savo mintis, pasilaikydamas tik tai, kas yra gera, ir už tai jis jau nėra reikalingas kitokio teismo; Dievas jo jau nebeteis, nes jis stengiasi išlikti ištikimas.

(Bus daugiau)

ŠV. KUN. BOSCO GYVENIMAS

KADA kuris kraštas, kontinentas, ar šiaip kuri žmonių organizacija patenka į bėdas, Dievo apvaizda atsiunčia nepaprastų žmonių reikalams pataisyti. Prie tokių žmonių reikia priskaityti ir šv. kun. Joną Bosco, su kuriuo gyvenimu norime supažindinti ir "Laivo" skaitytojus.

Jonas gimė 1816 m. rugpjūčio 16 d. mažame Italijos kaime Torino provincijoje. Jonas neturėjo nė dviejų metų, kai mirė jo tėvas, palikdamas našlę su trimis vaikais didžiojo Italijos nederliaus metais (1817 m.) — visas Piemonto kraštas tais metais dėl ilgios sausros buvo likęs be duonos. Bet motina Margarita neverkė, tik dirbo ir susispaudusiai gyveno, kad apgintų vaikus nuo skurdo ir juos išauklėtų gerais žmonėmis.

Motinos mokykloje

Būsimasis šventasis savo charakterį išdirbo motinos mokykloje, bet toji geroji mokytoja turėjo daug budėti ir dirbti, nes Jonas pasirodė gabus, veržlus, užsispyręs, gyvas, bruzdelninkas, vadas. Vis tai labai geros ypatybės, kurias tačiau galėjo nuvesti Joną į dideles bėdas, jei motina nebūtų sugebėjusi jas pakreipti geru keliu.

Jos auklėjimo priemonės buvo šios: krikščioniškos tikėjimo ir elgesio tiesos, karšta motiniška meilė, disciplina ir darbas.

Boskienės namuose Dievas buvo vyriausias šeiminkas, apie kurį ji vaikams primindavo ne tik rytą bei vakarą, bet ir tada, kada nujausdavo jų širdis esanti neramias ir ką pikta manant. Šiais atvejais ji paprastai taip sakydavo: "Dievas tave mato; ir kaip dabar tave mato, taip paskui tave nuteis, kai pas Jį nueisi". Tikėjimo tiesų motina sėmėsi iš sekmadienio pamokslų, o Dievas gausiai jos širdį buvo apdovanojęs vaikučių meile. Kai vaikai kiek paaugo, ji juos vedavo į bažnyčią, o klebonas po pa-

maldų juos pamokydavo katekizmo. Grįžus namo, motina perklausinėdavo vaikus, ypač mažiausįjį Jonuką, ką buvo girdėjęs bažnyčioje ir per katekizmo pamoką. Jei matydavo, kad ko nėra gerai supratę, iš naujo suprantamais pavyzdžiais viską išaiškindavo. Jau tada ėmė rodytis Jono būde misionieriaus žymės: ką išmokęs, bėgdavo pasakoti broliams, motinai ir kaimynų vaikams.

Nors Margarita Boskienė savo vaikus mylėjo, bet juos laikė kietai ir nelapino — jie nėjo kur užsimanę be jos leidimo, jų kapryzams nebuvo nusileidžiama, jie turėjo dirbti pagal savo amžių ir reikalą. Rykštė visada būdavo padėta vaikams žinomoje vietoje, tačiau rykštės į rankas ji niekad nepaėmė — užteko vaikams sutvarkyti jos protingo ir rimto žodžio. Tokioje motinos mokykloje vaikai augo tvarkingi, sąmoningi, klusnūs, atviri, dori, išmintingi, taupūs, darbštūs, pamaldūs. Ypač Jonas tų dorybių apsčiai prisikrovė.

Kita mokykla

Kai Jonukui buvo jau aštuoni metai, motina nujautė, kad tas mažis lauko darbams netinka. Karvių ganymas kaimo pievoje turės baigtis; o kas toliau? Ji pati buvo maniusi leisti Joną į Castelnuovo mokyklą, už kokių penkių mylių nuo Becchi kaimo (Jono gimtinė), bet išleidžiant vaiką visai dienai reikėjo ką į maišelį įdėti.

Vyriausias sūnus Antanas jau turėjo 20 metų, tai reikėjo su juo tartis, ką daryti su Jono mokslais. Antanas buvo stambus ir stiprus vyras, bet labai nemėgo knygų ir "mokslo", todėl apie Jono mokymą nė girdėti nenorėjo. Norėdama namuose ramybės, motina nusileido ir kurį laiką apie tai nebekalbėjo. Bet kitais metais (1823) šiaip taip sutarė leisti Joną į Capriglio parapiinę mokyklą kurią vedė vikaras kun. Lakava. Bet ir vėl kliūtis — klebonas nepriima Boskiu-
(Nukelta į 11 pusl.)

DIEVO TARNAS

Arkivyskupas
Jurgis Matulevičius

BEATIFIKACIJOS BYLOS Ž I N I O S

REDAGUOJA MARIJONŲ POSTULACIJA

No. 11(20)

Lapkritis, 1955 (II)

K R I S T U I
I R
B A Ź N Y Č I A I

PRAŠYMAI ŠV. TĖVUI

Ižanginiai beatifikacijos bylos procesai yra pasiūsti šv. Sostui. Bet kad arkivyskupo Jurgio beatifikacijos byla būtų perkelta į šv. Apeigų Kongregacijos Teismą, reikia šv. Tėvo leidimo. Tam leidimui gauti daug padeda asmeniniai žmonių prašymai. Jie rašomi šv. Tėvo vardu, adresuojami šv. Apeigų Kongregacijai: S. Congregatio Sacrorum Rituum, Palazzo delle Congregazioni, Città del Vaticano, o siunčiami Generalinio Postulatoriaus adresu: Rev. C. Reklaitis, MIC, Via Corsica 1, Roma—Italy. Šie prašymai, kad šv. Tėvas malonėtų duoti Dievo Tarno arkivyskupo JURGIO Matulaičio-Matulevičiaus beatifikacijos bylai tolimesnę eigą, rašytini lotynų kalba, nes ji yra oficiali Teismo kalba, bet, atrodo, bus priimami ir anglų kalba parašyti prašymai. Vienu ir kitu atveju verta pasitarti su savo Dvasios Vadais.

Daug dėmesio kreipiama į visų tų laiškus, kurie patys yra matę, pažinę Dievo Tarną, turėję su juo reikalų, ar jo užtarimu yra gavę iš Dievo nepaprastų malonių. Tuo atveju, trumpai atpasakojus įvykį, nuolankiai prašoma, kad šv. Tėvas duotų beatifikacijos bylai eigą.

O tokių asmenų Amerikoje turime labai daug: arkiv. Jurgis 1926 metais yra aplankęs 88 parapijas ir pasakęs apie 200 pamokslų bei prakalbų. Yra daugiau šimto asmenų gavusių arkiv. Jurgio užtarimu nepaprastų Dievo malonių. Visi jie, pagerbdami arkiv. Jurgį ir padėdami Generaliniam Postulatoriui vesti bylą, turėtų parašyti minėtus prašymus šv. Tėvui. Ir juo yra daugiau tokių prašymų-laiškų, juo geriau.

Draugijų, organizacijų valdybos pasirašo prašymus, jei turi, prideda savo draugijos antspaudus. Gana yra pirmininko ir sekretoriaus parašų. Bet beatifikacijos bylon nepriimami laiškai su daugybe parašų; tokių nereikia siųsti; priimami vien asmeniškai laiškai-prašymai.

Kuriam nors neaiškumui kilus, klauskite patarimo Generalinio Postulatoriaus: Rev. C. Rēklaitis, MIC, Via Corsica 1, ROMA—ITALY, arba jo įgaliotinio: Rev. C. A. Matulaitis, MIC, Marian Hills Seminary, Clarendon Hills, Ill.

Šis reikalas yra gana skubus ir nuširdžiai prašau jį paremti savo prašymais šv. Tėvui.

Kun. K. A. Matulaitis, MIC.

KRUPAVIČIUS IR MATULEVIČIUS

Apie Dievo Tarną arkivyskupą Jurgį Matulaitį - Matulevičių gražių atsiminimų turi J. M. prelatas Mykolas Krupavičius. Kultūriniam "Draugo" priede, 1955 metų, spalio mėn. 8 d. jis rašo:

— Matulevičiaus socialines pažiūras ir mokslą aš buvau išstudijavęs prieš įstojimą į akademią. O jis jas išdėstė trimis atvejais: kaip jau esu minėjęs, inauguracinėje paskaitoj Petrapily lotynų kal-

ba, bene 1908 metais Varšuvos socialiniuose kursuose lenkų kalba ir bene 1910 metais Kaune socialiniuose kursuose lietuvių kalba. Jo varšuvinės paskaitos buvo atspausdintos Varšuvoj knygoje "Kursy Społeczne", o lietuviškos — kauniškėje "Draugijoje". Dar vieną kartą susidūriau su Matulevičiaus socialinėmis pažiūromis. Bet tai buvo tada, kai jis buvo jau Vilniaus vyskupas, o aš vedžiau Vilniuje krikščionių demokratų reikalus ir galutinai tvarkiau kr. demokratų partijos programą. Galutinai ją peržiūrėti paprašiau vysk. Matulevičių. Jį pažinau dar mokytoju būdamas, labai gerbiau ir laikiau augšto svorio autoritetu ne tik religinėj srityj, bet ir socialinėj. Ir tik dėl to jį pasirinkau paskutiniuoj minėtos programos redaktorium.

Ją taisēm kelias savaites. Prie kiekvieno programos straipsnio jis apsistodavo ilgiau. Tai buvo mažos paskaitėlės. Šia proga aš turėjau laimės išklausti jo socialinio mokslo nors trumpą, bet sistemingą kursą. Gaila, kad tuomet neturėjau magnetofono toms puikioms paskaitėlėms fiksuoti mūsų ateities kartoms. Tiesa, Matulevičiaus mokslu apie

nuosavybę rengdamas Žemės reformą ir ją vesdamas, pasinaudojau, bet tik kaip patikrinamąją priemonę — ar ji sutinka su katalikų morale ir Bažnyčios mokslu.

— Kai teko Žemės reformos įstatymą leisti Steigiamajame seime, priėmus jį dviem skaitymais, krikščionių demokratų bloko buvo pavesta paprašyti Kauno vyskupą Karevičių patikrinti, ar nėra jame kokių iškrypimų iš katalikų moralės. Gavome nuo tuometinio pavyskupio Skvirecko raštišką pranešimą, kad visas įstatymas yra suderintas su katalikiškuoj mokslu. Ir dėlto, nepaisant pasikartotinų dvasininkų skundų Vatikanui, kad Lietuvoje kunigas vedąs plėšikišką, antimoralinę Žemės reformą, Vatikanas nei vienu žodžiu manęs nebuvo tuo reikalu palietęs. Čia jau didelėj dalyj arkivyskupo Matulevičiaus mokslo nuopelnas. Jis mane apsaugojo nuo nemalonumų. —

Sveikindami J. M. prelatą M. Krupavičių, 70 metų amžiaus sukaktuves atšventusį, linkime jam geros sveikatos, daug metų gyventi ir parašyti išsamiau savo atsiminimus apie Dievo Tarną arkiv. Jurgį.

Padėkos Arkivyskupui Jurgiui

Raumato skausmai

O. N. iš Chicagos prisiuntė du dol. auką beatifikacijai paremti ir šį trumpą padėkos laiškelį: "Meldžiuosi į jį ir jaučiu kojos raumato skausmų sumažėjimą".

Gavo reikalingo darbo

E. G-nė Worcesteryje gyvu žodžiu pareiškė arkivyskupui JURGIUI gilią padėką ir jo beatifikacijai įteikė \$5.00 auką, nes dviem atvejais išmeldusi ji dukteriai būtinai reikalingo ir jos norimo darbo. Visai šeimai tai buvo labai svarbu.

Sutinusios rankos

A. P-zius Brockton, Mass., pasijuto netenkaš darbo, nes darbe naudojami chemikalai jo kūnui buvo nepakenčiami. Įmonės gydytojas turėjo jo sveikatą patikrinti, apžiūrėti jo ištinusias rankas. Netekus darbo, šeima atsidurtų varge. Jisai atsiduso, prašydamas arkiv. Jurgio užtarimo. Rankų sutinimai pranyko per naktį. Gydytojas leido jam toliau

tęsti darbą. Dėkodamas už gautą malonę, įteikė \$25.00 auką beatifikacijai.

Darbą gavo

Stasys G. iš Detroito parašė ilgesnį paaiškinimą apie gautą malonę: "Vasario mėn. man buvo aišku, kad vėl liksiu be darbo. Po paskutinio paleidimo, kuris tęsėsi tris mėnesius, darbe buvau nepilnus tris mėnesius. Mūsų šeima — 6 mažamečiai vaikučiai nuo 1 iki 12 metų, viso 8 burnos, žmonai kėlė nerimą. Ji paskaičiūsi "Laive", kurį prenumeruojame, apie gautas iš Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio Matulaičio - Matulevičiaus žmonėms suteiktas malones, pati ryžosi pabandyti. Aš apie tai nieko nežinojau. Kai baigiantis savaitei, penktadienio popietę mane paleido, sekantį pirmadienį naujoje vietoje gavau darbą ir tą pačią dieną pradėjau dirbti. Kas įdomiausia, kad būdamas naujas darbininkas gavau dirbti viršvalandžius, kai tuo tarpu išdirbę po 20 metų daugumoje tedirba

tik normalų laiką. Jau ketvirtas mėnuo ir viršvalandžiai nesibaigia, — dirbu po 11 su puse valandų. Gali kas nori tvirtinti, kad tai atsitiktinumas, bet mes įsitikinę, kad tai yra iš Dievo Tarno arkivyskupo Jurgio malonės”.

Akis pasveiko

Nr. 67.

Sofija T-nė iš Chicagos atsiuntė platesnį paaiškinimą, kaip buvo su jos akimi. “Mano akis pasveiko į tris dienas per užtarimą arkiv. Jurgio Matulevičiaus. Nesikreipiau nė pas vieną gydytoją. Bandžiau pati dėti boro rūgšties kompresą, bet nuo to mano akis pablogėjo. Pasitikėdama Dievo Tarnu arkivyskupu Jurgiu Matulevičium, kad per jo užtarimą, meldžiaus noveną. Neatmenu kiek dienų meldžiaus, kartais du kart į dieną, ir mintimis prašydavau jo užtarimo. Mano maldos išklaudytos tapo, akis apsveiko į trisi dienas.

Mano akį matė daug kas... Kai pirmadienį (datos neatmenu) nuėjau į darbą, akis buvo užtinusi ir visa raudona ir skaudėjo. Antradienį jau buvo geriau. Viena darbininkė, pamąčiusi mano akį, trečiadienį, sakė: “tai tik per stebuklą tavo akis išgijo, — vakar buvo užtinus ir raudona, o šiandien veik sveika.”

Po operacijos skausmai dingo

Nr. 96

K. D. iš Bostono rašo: “esu turėjusi operaciją, po kuriai mane suėmė dideli skausmai. Šaukiaus pagalbos ir kreipiausi į arkiv. Jurgį Matulevičių ir, stebuklingai, kitą dieną visi mano skausmai pradingo”.

Beatifikacijos bylai prisiuntė -5.00.

Nr. 97

Šeimai palaima

Iz. B. iš Chester, Pa., dėkoja visiems, kurie jos intencija meldėsi į arkiv. Jurgį, nes jos prašymas išklaudytas: ji prašiusi už dukterį, kad ji galėtų susilaukti šeimos. Dabar laiminga motina džiaugiasi sveikai gimusia duktele ir yra įsitikinusi, kad užtariant arkiv. Jurgiui, Dievas palaimino jų šeimą.

Sunki liga dingo

Nr. 98

Iš Nashua, N. H., rašo T. V.: — Buvau labai sunkiai susirgusi ir jau buvau pasirengus važiuoti ligoninėn. Bet aš paėmiau Arkivyskupo Jurgio Matulaičio paveikslėlį, pradėjau prie jo melstis ir prašyti jo pagalbos. Ir

tą naktį pradėjo skausmai mane apleisti ir dabar esu sveika”.

Skausmai dingo

Nr. 99.

Noriu išpildyti savo pažadą: buvau labai sunkiai susirgusi ir jau pasirengusi važiuoti ligoninėn. Bet aš, paėmusi Arkivyskupo Jurgio Matulaičio paveikslėlį, pradėjau prie jo melstis ir prašyti pagalbos. Ir man tą naktį pradėjo skausmai apleisti ir dabar esu sveika. Siunčiu nors mažą aukele \$2.00 jo beatifikacijai paremti.

Esu labai dėkinga.

V. T-nė iš Nashua, N. H.

Greit skausmai praėjo

Nr. 100.

Prieš penkerius metus dvi savaiti baisiai skaudėjo man pečius ir gėlė rankas. Galutinai ryžausi eiti pas gydytoją; bet iš vakaro pasimeldžiau į Dievo Tarną arkivyskupą Jurgį. Ryte pabudus, skausmų jau neturėjau. Ir jie daugiau nepasikartojo.

1953 metais vasarą pradėjo labai skaudėti ausį. Pasimeldžiau į arkivyskupą Jurgį ir visi mano skausmai per naktį dingo.

Ir toliau meldžiuosi į arkiv. Jurgį, prašydama sau ir seniai sergančim džiovininkui S. S. sveikatos. Beatifikacijos bylos reikalams prisiunčiu \$10.00.

M. G-nė, S. Boston, Mass.

Apdrauda atgauta

Nr. 101.

1954 metais rugpjūčio mėnesį sunkiai sirgau ir turėjau operaciją. Buvau apsidraudęs amerikiečių apdraudos draugijoje, kuri turėjo apmokėti man už ligoninę ir gydytojui už operaciją. Grįžęs iš ligoninės rugsėjo mėnesį pristačiau Apdraudos draugijai sąskaitas ir prašiau apmokėti. Bet ji apmokėjimą vis delsė. Pora sykių buvau užėjęs pasiteirauti, bet be pasekmių.

Gero draugo paragintas 1955 m. sausio mėnesį pradėjau melstis į arkiv. Jurgį pagalbos ir žadėjau, jei apdraudos draugija apmokės sąskaitas, pasiūsti beatifikacijos bylos reikalams \$10.00 Po tų pažadų ir maldų ir antrą ar trečią dieną gavau iš Apdraudos draugijos čekį: jie man apmokėjo už ligoninę. Labai nustebau aš ir mano draugas. Pažadėtą auką pasiunčiau čia pat, o visą įvykį tik dabar, Tamstos paklaustas, atpasakojau.

Tamstos J. E.

Prašo maldų

× A. P. iš Chicagos siūnia \$10.00 ir prašymą pasimelsti į arkiv. Jurgį jos intencija.

× E. B., Detroit, Mich., ilgai serga ir vais-tai negelbsti. Prašo pasimelsti; aukoja \$5.00 arkiv. Jurgio beatifikacijai.

× Pranciškus D-a iš Los Angeles, Calif. atsiuntė arkiv. Jurgio beatifikacijos bylai paremti \$10.00 ir prašymą pasimelsti, kad Dievas gražintų jam sveikatą, užtariant arkivyskupui JURGIUI.

× Juozapa R. iš Montrealio rašo, jog serganti 6 metai; bet turi viltį Dievuje ir arkiv. Jurgio užtarime. Ji prašo pasimelsti jos intencija, kad atgautų sveikatą. Beatifikacijai davė \$2.00.

× Ona iš Nashua, N. H. atsiuntė \$5.00 ir prašymą, kad pasimelstume už jos sūnų ir visą jų šeimą, prašant sveikatos.

× S. M. iš Elizabeth, N. J. rašo, kad jo negali pagydyti daktarai; atsiduoda Dievo valiai; bet norėtų sveikatos: prašo pasimelsti į ark. Jurgį. Jo beatifikacijos bylai paremti prisiuntė \$3.00.

× Iš Australijos J. M-tė atsiuntė arkiv. Jurgio beatifikacijos bylai paremti \$11.00 ir prašymą, kad pasimelstume jos intencijai,

kad ark. Jurgiui užtariant, ji atgautų sveikatą.

× P A M iš Chicagos davė auką \$5.00 beatifikacijos bylai vesti ir ji prašo, kad pasimelstume už jos sūnų, kad jis grįžtų prie Dievo.

× PR. Ž. iš Hillsboro, Wis., siūsdama beatifikacijai paremti auką \$3.00, prašo sveikatos per arkiv. Jurgio užtarimą.

× Rochester, N. Y. ilgai gyvenęs P.J.C., jau 4 mėnesiai kaip nebemato viena akimi. Gydytojas pasakęs, jog tik Dievo stebuklas gali gražinti jam akių šviesą. Jis rašo ir prašo pasimelsti jo intencija.

Pastaba

Labai prašytume visų, kurie yra gavę iš Dievo nepaprastų malonių, arkivyskupui Jurgiui užtariant, kad Postulacijos žiniai duotų pilnus savo vardus, pavardes, adresus, kad reikale būtų galima patikrinti visą įvykį. Būtų gera, kad apie gautas malones aiškiau ir smulkiau parašytų laimingieji, ypač kurie yra pasveikę iš nepagydomų ligų ar staiga pasveiko iš įsisenėjusių, chroniškų ligų.

Dievo Tarno Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus beatifikacijos bylai vesti AUKOS

Per kun. K. Matulaitį gauta (spalių mėn. 1955): po \$50.00 — N.M.P. (So. Boston, Mass.); po \$15.00: — Jul. Kazlauskienė (Dorchester, Mass.); — po \$11.00: J. Matiejuskaitė (Adelaide, S. Australija); — po \$10.00: N.N., Dr. A. Kučas (Scranton, Pa.), Scholastika Smigelskienė (S. Boston, Mass.), Juozas Petrauskas (S. Boston, Mass.), Pran. Dergella (Los Angeles, Cal.); — po \$5.00: Juzė Pivariūnienė (Mattapan, Mass.), Marija Zilinskienė (S. Boston, Mass.), Ona Bačinskienė (So. Boston, Mass.), Magdalena Valodkevičienė (S. Boston, Mass.), Marija Grimas (So. Boston, Mass.), Stan. Sadauskas (So. Boston, Mass.), Marija Račkauškieienė (So. Boston, Mass.), Bronė Skabeikaitė (So. Boston, Mass.), Ona Kijauskaitė (Baltimorė, Md.), Miss Helen Kulkanek (Westmont, Ill.), kun. J. Tautkus (Omaha, Nebr.), Miss Ona Jakel (Nashua, N. H.), O. N. (Brockton, Mass.), Mrs. Eva Markevičienė (Chicago, Ill.), Ona Papeliūnas (Chicago, Ill.), Magdalena Linauskienė (Worcester, Mass.), S. Burdulienė (Worcester, Mass.); — po \$4.00: Al. Zagurskis (So. Boston,

Mass.); — po \$3.00: Pranciška Jarvis (So. Boston, Mass.), J. Spirauskas (So. Boston, Mass.), Elena Rimaitė (S. Boston, Mass.), S. Markevich (Elisabeth, N. J.), B. Narbutienė (Chicago, Ill.), Marija Kerpienė (Kearny, N. J.), Teofilė N. (Chicago, Ill.); — po \$2.00: Plekavičienė (So. Boston, Mass.), J. Valiūlienė (Toronto, Canada), Casimir Bertasis (Los Angeles), J. Riaukienė (Montreal, Canada), M. Kušlikienė (Grand Rapids, Mich.); — po \$1.00: O. Vengrienė (So. Boston, Mass.), V. Lakauskienė (So. Boston, Mass.), J. Razvadauskas (So. Boston, Mass.), V. Vasiliasukas (S. Boston, Mass.), Zofija Šiškūnienė (So. Boston, Mass.), J. Jakimavičius (So. Boston, Mass.), N. N. (Chicago, Ill.). — Surinkta smulkesniais po paskaitos So. Bostone: \$8.00.

Per kun. Joną Dėdiną Belgijos lietuviai katalikai prisiuntė aukų: \$20.00.

Marijonų Generalinė Postulacija reiškia nuoširdžią padėką Aukotojams-joms ir už juos visus kasdien meldžiasi.

Popiežiaus Urbano VIII nuostatams nuolankiai paklusnūs pareiškiamo, kad kur "Beatifikacijos Bylos Žiniose" bus minima antgamtinio pobūdžio įvykiai, tai jiems tik tiek tikėtina, kiek jie remiasi grynai žmonių liudijimu; o kur Dievo Tarnas Jurgis vadinamas "šventuoju", tai reikia laikyti vien tik privačių asmenų įsitikinimu.

(Tęsinys iš 6 psl.)

ko, nes mokykla prikimšta. Atsirado netoli prasilavinęs ūkininkas, kuriam motina nuvedė Joną per žiemą skaityti ir rašyti pamokyti.

1924 m. motinos ir Jono reikalai pakrypo geroj pusėn. Mat, mirė Capriglio klebono šeimininkė ir jos vieton pateko Jono motinos sesuo, kuri įprašė Joną priimti į parapinę mokyklą, kur jis išbuvo vienus metus ir išmoko ne tik įmanomai paskaityti, bet ir parašyti. Nuo tada knyga nebekrito iš Jono Basco rankų, nors pyko brolis Antanas ir juokėsi piemenys kaimo pievoje. Tie piemenys betgi greit pradėjo Joną gerbti, nes jis jiems papasakodavo daug iš knygų išskaitytų dalykų.

Knygų jis gaudavo pas savo pirmąjį mokytoją kun. Lakavą, pas kurį, nors brolio Antano draudžiamas, dažnokai nubėgdavo visokių progų prisigalvojęs. Toje pievoje Jonas tada pradėjo pirmuosius savo apaštalavimo žygius: pasakojimo piemenims pamokančių pasakų, mokė melstis, giesmę užtraukiant, gyvulių nepamiršti, nesipešti, neišdykauoti.

Tą vasarą, kada Jonas turėjo tik devynius metus, susapnavo savo pirmąjį pranašingąjį sapną, kurį tai užrašė savo saleziečiams paliktuose atsiminimuose: "Eidamas devintuosius metus sapnavau sapną, kuris niekad neišdils iš mano atminties. Sapne aš atsidūriau netoli kažinkokių namų erdviame kieme, kur buvo daugybė vaikų. Vieni žaidė, kiti juokėsi, keli keikė. Išgirdęs bekeikiant, šokau prie jų kumštis sugniaužęs ir liečiau nutilti. Taip man juos bemušant atsirado toks garbingas vyras, labai gražiai apsilvilkęs. Visą jo kūną dengė baltas apsiaustas, o iš veido tryško tokia keista šviesa, kad aš į jį nė žiūrėti negalėjau. Jis mane pasišaukė vardu, liepė būti tų vaikų vadu ir pastebėjo: ne kumštimis ir grąšinimais, bet meilingumu privalai patraukti tuos draugus prie savęs. Nieko nelaukęs, pradėk jiems aiškinti, kaip yra bjauri nuodėmė ir kaip brangi dorybė. Nustebęs ir sumišęs paaiškinau, kad esu mažas, neturtingas ir nieko nemoku, todėl nesugebėsiu tiems

vaikams išaiškinti augštus tikėjimo dalykus. Tuo tarpu vaikai vienas po kito nustojo žaidę, pešęsi ir keikę ir susirinko apie nepažįstamąjį vyrą.

— Kaip tik todėl, kad tau tie dalykai negalimi išrodo, klusnumu ir mokslu privalai juos galimais padaryti.

— Bet kaip aš galėsiu to mokslo įgyti?

— Aš tau duosiu mokytoją, kuris tave išmokys išminties.

— Bet kas tamsta toks esi, kad drįsti taip kalbėti?

— Aš esu sūnus tos, kurią tavo motina išmokė tave sveikinti ją tris kartus per dieną.

— Mano motina man liepė nedraugauti su nepažįstamais be jos leidimo, todėl prašau pasakyti savo vardą.

— Mano vardo paklausk savo motinos.

Tą pačią akimirką pamačiau šalia to vyro gražią Ponią, apsisiautusią spindinčiu rūbu. Galėjai tikėti, kad tas apsiaustas buvo prisagstytas spindinčių žvaigždžių. Pamačiusi mane dar labiau nusigandusi ir sumišusi, pamojo pirštu į save, paėmė mane už rankos ir sako: "Žiūrėk!" Aš pažvelgiau ir nebemačiau vaikų: jie kažkur buvo dingę, o jų vietoje išvydau didžiausią būrį ožiukų, šuniukų, kačiukų ir dar kitokių gyvuliukų. "Štai tavo dirva! — sako ji, — štai kur privalai dirbti! Būk klusnus, stiprus, tvirtas. Kaip dabar matysi gyvuliukus keičiantis, taip turėsi ir mano sūnus pakeisti".

Apsidairiau ir vietoje tų gyvulielių pamačiau pilną kiemą ramių avelių, kurios bliaudamos ir šokinėdamos apsupo tą vyrą, su kuriuo kalbėjau.

Aš pradėjau verksti ir prašyti tos Ponos, kad aiškiau kalbėtų, nes aš visai nieko nesuprantu. Ji mane paglostė ir pasakė: "Kai ateis laikas, viską supraš." Besakant jai tuos žodžius, kažkas susibeldė ir aš pabudau. Skaudėjo rodos visas kūnas nuo peštynių su tais nedorais vaikais". Kitą kartą pamatysim, kaip kas tą sapną išaiškino.

Maldos Apaštalavimas

Bendroji intencija gruodžio m. 1955 m.

UŽ GERESNĮ PASAULĮ

Pats Šventas Tėvas kalbėdamas 1952 m. vasario 10 d., Romos gyventojams pradėjo vadinamąjį "Kryžiaus Žygį Už Geresnį Pasaulį". Jis pasakė, kad "Visas pasaulis turi būti iš pagrindų atstatytas, pakeistas iš laukinio į žmogiškąjį, iš žmogiškojo į dieviškąjį, tai yra, pagal Dievo širdį. Milijonai žmonių maldauja tokio pakeitimo. Jie žiūri į Kristaus Bažnyčią kaip į vienintelį tvirtą vadą, kuris, gerbdamas žmonių laisvę, galėtų tokiam nepaprastam žygiui vadovauti. . .

"Kaip mes priėmėm sunkią Popiežiaus naštą, panašiai ir dabar lenkiamės tai sunkiai pareigai, kiek mūsų silpnos jėgos leidžia, būti geresnio Dievo troškiamo pasaulio šaukliumi... Priimkite su kilnia pasišventimo dvasia, pažindami ją kaip šauksmas iš Dievo ir garbingų gyvenimų įstatymų, tą šventą pareigą, kurią Jūsų Ganytojas ir Tėvas šią dieną jums patiki; pradėti didelį minties ir veiklos atbudimą. Šis atbudimas yra kiekvieno be išimties pareiga.

• • •

Ypatinga Misijų Intencija

UŽ JAPONUS STUDENTUS

Gruodis—KRISTAUS GIMIMO MĖNUO

Mėnesio Globėjas

ŠV. TOMAS APAŠTALAS

Gruodžio 21 d.

Šv. Tomas buvo vienas Viešpaties Jėzaus Apaštalu. Jis buvo gatavas mirti už Kristų ir tai buvo jo meilė. Kristui prisikėlus iš numirusių Tomas nenorėjo tikėti ir pasakė kitiems Apaštalams, kad tik tada įtikės į Kristaus prisikėlimą kai savo rankomis ir pirštais palies Jo žaizdas. Dėl to savo elgesio Tomas gailėjosi visą savo gyvenimą.

Seni padavimai mums primena, kad po Šv. Dvasios atsiuntimo Tomas išvyko į Indiją skelbti Kristaus mokslą ir ten

mirė kankinio mirtimi. Jis sekė Kristų ir užsipelnė dangų. Jis yra mūsų globėjas ir kai mus kankina kokios abejonės prisiminkime šį Apaštalą, kuris taip pat turėjo abejonių, bet jas nugalėjo.

MĖNESIO LAVINIMASIS

Sukalbėti šv. Tomo malda "MANO DIEVAS MANO VISKAS" per kiekvieną šv. Mišių pakylėjimą.

NURODYMAI PROMOTORIAMS

Brangus Promotoriau:

Prieš baigiant mūsų pasikalbėjimą apie šv. Mišių Ofertoriumą arba auką privartu dar prisiminti, kad šv. Mišios yra visiškai socialinis veiksmas. Šv. Mišių veiksmas vyksta nevien šventoriuje. Altoriaus groteliai neatskiria tikinčiųjų nuo aukotojų. Ten susijungia ir kunigo ir visų tikinčiųjų jo asmenyje aukos. Tikintieji dalyvauja šv. Mišių aukoje ne mažiau už kunigus, nes kunigas išrinktas iš jų tarpo.

Po pakylėjimo greitai seks ostijos konsekracija. Sanctus skambutis mus įveda į Vakarienes kambarį, kur toji didžioji auka bus atnašaujama. Kunigas stovi su Ostija rankoje. Šiuo momentu Jis tampa antras Kristus. Nes jis sako "Štai mano kūnas, štai mano kraujas. Tai paties Kristaus žodžiai. Kristus panaudoja kunigą kaip savo įsikūnijimo įrankį. Pats Kristus savo rankomis nebelažys duonos. Tačiau Jis tai padarys savo Mistinio Kūno nario asmenyje — kunigas pasidaro kitas Kristus.

Kunigas turi būti atstovas. Kristus — pirmas kunigas buvo visos žmonijos atstovas — pats būdamas nekaltas prisieimė ant savęs visos žmonijos kaltes. Kunigas yra tikinčiųjų atstovas. Jų vardu jis atnašauja šv. Mišių auką. Žmonės, susijungdami su Kristumi paveldėja Jo kunišką prigimtį ir kartu su kunigu atnašauja tą kilnią Atpirkimo auką.

Su Mūsų Bendradarbiais

Pavažiavus 63-čia gatve į vakarus už Pulaski ave., prie Kilbourn ave. mato si T.T. Marijonų naujų pastatų beaugantieji pamatai. Pirmiausia statoma vienuolynas ir koplyčia; bet ir paties "Draugo" pastatas jau pradėtas.

Nauji pastatai kasdien kyla augštin: vienuolyno pastatų rūšys baigtas ir pirmojo augšto sienos jau išmūrytos. Šiuo metu nuolat dirba apie 20 žmonių. Visi darbininkai — unijų. Per vieną dieną jiems tenka išmokėti virš \$600. Dabartiniiais laikais, tat, statyba nėra pigi.

Prieš šią statybą susidarė lietuvių Neries bendrovė, kuri statybos darbus apsiėmė padaryti pigiau negu kitos bendrovės. Tos bendrovės pirmininkas ir statybos darbų vykdytojas yra inž. Juozas Augustas (jaunesnis brolis dail. P. Augiaus). Vicepirmininkas ir finansų tvarkytojas — prekybininkas J. Lieponis, Lietuvoje baigęs Prekybos institutą, vienas iš vadovų Lietuvoje buvusios bendrovės Statyba. Bendrovę sudaro 10 narių ir jie parūpino reikalaujamą užstatą \$40,000.

Su J. Augustu pasklaidėme milžiniškus statybos planų lakštus: 13 architektūrinių; 3 struktūrinius; 3 mechaninius (kanalizacijos, vandentiekio); 2 — elektros. Taigi, iš viso yra 21 stambus planų lakštas. Planus sudarė liet. architektas J. Kova.

Pasak rangovo Juozo Augusto, vienuolyno pastatai Naujuose Metuose bus po stogu. Tada bus galima vidaus darbus vykdyti. Plytos išlaukinės iš Pennsylvanijos. Čia tokių nėra. Jos turi mažus geležies krislelius ir išdegusios duoda savotišką atspalvį. Plytų užsakyta išorinių 140,000, o vidaus pusei — apie 100,000 plytų gaunamos čia pat. Balkių ir kitos geležies reikės apie 60 tonų. Karnyzams, frono pagražinimams, palangėms eis terakota. Iš fronto dar bus ir akmens dalys, kurios pargabenamos iš Indianos. Koplyčios stogas bus vario, o kiti stogai — plokšti, panaudojant standartinę me-

džiagą. Koplyčioje bus penki vitražai, kuriuos ruošia dail. K. Varnelis. Jam įdirbtuvę bus nugabenti langų rėmai ir jis iš karto į juos sudės vitražus, kas paspartins visą darbą. Visa statyba, pagal sutartį, turi būti baigta prieš 365 darbo dienas.

Inž. J. Augustas Clevelande pastatė apie 50 namų, 8 apartamentinius pastatus ir Nepaliaujamos Pagalbos Šv. P. Marijos lietuvių bažnyčią. Putname pastatė lietuvių Nekalto Prasadėjimo seserų vienuolyno koplyčią. Toronte pastatė pranciškonų bažnyčią.

Pramatoma, kad nauja statyba iš viso kainuos apie \$700,000. Todėl T.T. Marijonų statybos fondo direktoriai, o ypač statybos fondo vyr. sekretorius kun. V. Parulis, (buvęs "Laivo" redaktorius), prašo visų "Laivo" skaitytojų ateiti į pagalbą su aukomis. Gausesnės aukos pagreitins T.T. Marijonų vienuolyno ir "Draugo" spaustuvės statybą.

Paskutiniu laiku sekantieji geradariai parėmė T.T. Marijonų naują statybą: Vincentas ir Ona Andrūnas iš Dorchester, Mass., paaukojo \$100; Antanina Majauskaitė iš Boston, Mass., — \$100; Ona Daukšienė iš Park Forest, Ill., fondui paaukojo \$50. T.T. Marijonai ir vyr. statybos fondo komitetas geradariams taria nuoširdų ačiū.

Aukos naujai statybai paremti siunčiamos šiuo adresu: **Marian Fathers Building Fund, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.**

1956 metais kovo mėnesį "Draugas" minės 40 metų sukaktį, kaip eina dienraščiu ir kaip toks tarnauja lietuvių visuomenei be jokios pertraukos. Tuo būdu prie rengiamo banketo kertinio akmens pašventinimo proga (kovo 18 d., 1956 m. Sherman viešbutyje) prisideda dar vienas tikslas — dienraščio sukakties minėjimas.

ŽINIOS iš katalikiškojo pasaulio

• **Davė 6,300 gydytojų.** Loyolos universitetas, esąs Chicagoje ir vadovaujamas tėvų jėzuitų, jau yra davęs 6,300 gydytojų. Kas ketvirtas Chicagoje dirbąs gydytojas yra baigęs šią medicinos mokyklą. Kasmet mokyklą baigia daugybė gydytojų. Loyolos universiteto klinikoje gauna pagalbą daugelis neturtinųjų žmonių. Mokykla suorganizuota 1915 metais. Švęsdama 40 metų sukaktį mokykla ketvirtadienį ruošia pietus, kuriuose, numatoma, dalyvaus daugiau kaip 1,000 žmonių, sumokėdami po \$250. Ši medicinos mokykla dabar pavadinta kard. Stritch vardu. Du trečdaliai joje besimokinančių studentų yra iš vidutinių šeimų su kukliomis pajamomis. Mokykla praveda širdies ligų ir gyslų sukalkėjimo tyrimus.

• **Popiežiaus nuomonė apie televiziją.** Castelgondolfo vasaros rezidencijoje popiežius Pijus XII priėmė atstovus suvažiavimo, kurį Romoje buvo sušaukusi Europos radijo ir televizijos taryba. Popiežius išreiškė viltį, kad televizija, pasiekianti namus, ligonines, kalėjimus, prieglaudą, nuošalias vietas, savo religinėmis programomis patarnaus tikėjimui skleisti; "televizija galima laikyti mūsų laikų apvaizdine priemone".

• **Amerikos katalikai.** NCWC pranešė, kad Amerikos katalikai per 12 metų sudėjo užsienio pagalbai ir šalpai 367 mil. dol.

• **Padvigubėjo šveicarų katalikai.** Per paskutinius 95 metus Šveicarijoje katalikų skaičius paaugo dvigubai ir dabar jų yra du milijonai; kas sudaro apie 41.6% visų gyventojų. Šiuo metu Šveicarijos katalikai leidžia 51 savo laikraštį.

• **Šeimų bendra komunija.** Laivo redakcija gavo spausdintos medžiagos iš naujo sąjūdžio, kurs stengiasi plačiau paskleisti idėją, kad šeimos draugėje eitų prie šventos komunijos. Tėvų ir vaikų bendravimas prie Dievo stalo yra viena geriausių priemonių sustiprinti šeimos

ryšius. Ypač tai skatinama padaryti šeimos dienoje, kuri bus sausio 8 d. Siekiama, kad ta šv. šeimos diena taptų visų katalikiškų šeimų diena.

• **Popiežius Pijus XII lapkričio 5 d. savo kalboje, pasakytoje šv. Petro aikštėje 5,000 italų veteranų, pastebėjo, kad "žmoniją gula tartum kokia tamsi naktis" ir jis meldžiąsis psalmės žodžiais: "Išsklaidyk, Viešpatie tautas, kurios siekia karo".**

• **Močiutė tapo sesele.** Močiutė A. Seymour, keturių vaikų motina, likusi našle įstojo į šaričių vienuolyną Green Bay, Wisc., ir jau ten padarė amžinus įžadus. Iškilmių metu dalyvavo ir jos vaikaičiai. Viena jos duktė, kuri anksčiau buvo įstojusi į tą vienuolyną, dabar buvo naujokių magistra tos grupės, su kuria buvo ir jos tikra motina.

• **Negrų laiškas popiežiui.** Negrų sąjungos JAV-se pirmininkas dr. Channing H. Tobias parašė popiežiui Pijui XII laišką, kuriame išreiškia padėką, kad šv. Tėvas taip užtarė negrus, kai baltieji nenorėjo leisti juodukų kunigui laikyti šv. Mišias JAV pietuose.

• **Apie rūbų padorumą.** Moterys, lankančios katalikų bažnyčią, jei padorumo atžvilgiu bus netinkamai apsirengusios, nebus įleistos į bažnyčią, — perspėjo Meksikos arkivyskupas Luis Martinez savo ganytojiškame laiške. Šis laiškas, raginąs katalikes moteris rėdytis kukliai, buvo perskaitytas visose Meksikos katalikų bažnyčiose.

• **Izraelyje 30 vienuolių žydų.** Izraelio valstybėje šiuo metu gyvena 30 katalikų vienuolių žydų kilmės. Dar į Izraelį nori įvažiuoti 14 tokių žydų vienuolių daugiau. Vienu geriausių iš jų yra tėvas dr. Elias Friedmann, kurs iki atsivertimo buvo sionistų vadas Pietų Afrikoje. Iš JAV Izraelyje yra žydė vienuolė sesuo Estera Epstein, gyvenanti prancūzų seselių vienuolyne Nazarete.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• Gavo laišką nuo Prezidentienės. Jieva A. Lukas, žinoma filatelistė ir pašto ženklais garsinanti Lietuvos varda kitataučių filatelistų klubų parodose ir spaudoje, yra pasiuntus JAV prez. Eisenhoweriui užuojautą dėl jo staigaus susirgimo. Šiomis dienomis ji gavo nuo Prezidentienės laišką, kuriame dėkojama už užuojautą Prezidentui, maldas ir linkėjimus jam greit pasveikti.

• **Religinis paradas.** Jau kelinti metai, kai visos Tamaqua, Pa., miestelio bažnyčios čia rengia religinį paradą — eitynes. Vietoj paprastų Padėkos dienos paradų, čia daroma religinė. Paradas bus lapkričio 25 d. Dalyvauja keliolika bažnyčių. Bus atvaizduota Biblijos ir Kristaus gyvenimo vaizdai. Tarp kitų dalyvauja ir katalikų šv. Jeronimo parapijos paveikslas, vaizduojas Kristaus gimimą. Lietuvių katalikų parapijos Moterų Sąjunga žada su savo gyvu paveikslu dalyvauti tame parade. Tai bus pirmą sykį, kai lietuviai ten dalyvaus.

• **Rašytoja Marija Aukštaitė,** kuri nuolat gyvena Montrealy, šiuo metu keliauja po Europą. Dabar ilgesniam laikui apsistojo "žavioje ir didingoje visų katalikų tėviškėje Romoje". Marija Aukštaitė Romoje lanko savo sūnų kun. Jurgį Navikevičių, MIC. Ji mano čia dar kuri laiką pasilikti. Romoje būdama ji klausosi Vatikano radijo programos į Lietuvą, kuri esanti labai gerai paruošta.

• **Keturi lietuvių kilmės asmenys Italijos spaudoje.** Italijos spaudoje šiemet buvo labai plačiai minimi keturi lietuvių kilmės asmenys, būtent: Šernas, kino artistas, kuris ilgai dirbo Italijoje ir susižiedavo su itale Stella Signorini. Laikraščiai, rašydami apie jį, visur pažymi, kad yra lietuvis, gimęs Kaune, kad tėvas yra buvęs Nepriklausomybės paskelbimo Akto signataras. Antras labai išgarsėjęs asmuo yra pasaulinio masto meno kritikas Bernard Berenson, gimęs taip pat Lietuvoje ir prisimenąs

labai gražiai savo jaunystės dienas Lietuvoje. Jam šiemet sukako 90 metų. Šiuo metu gyvena Florencijoje. Labai plačiai nuskambėjo per Italijos spaudą Antonietta Raphael Mafai, kuri laikoma kritikų geriausia Italijos menininke. Ji yra gimusi Vilniuje ir gyvenusi Kaune, vėliau studijavusi muziką Londone ir nuo 1924 m. gyvenanti Italijoje, kur ištekėjo už skulptoriaus Mafai. Ji visur pareiškia esanti kilimo lietuvaitė. Daug pasisekimo turi Longanesi leidybos išleista Sasha Siemel knyga "Tigrero". Jis taip pat yra gimęs Lietuvoje ir visur spaudoje bei knygoje minimas kaip lietuvis. Jis 18 metų emigravo į Braziliją ir ten vertėsi tigrų medžiokle.

• **Prof. Bartky - Bartkus** paskirtas Chicagos universiteto viceprezidentu. Jis 1926 m. gavo filosofijos daktaro laipsnį ir pradėjo dėstyti matematiką. Dabar yra pasižymėjęs matematikas ir astronomas. Universitete vadovauja fizinių mokslų skyriui.

• **20,000 paveikslų ir dokumentų vaizduojančių Pabaltijo istoriją.** "West Rundschau" žiniomis, Pabaltijo vokiečių bendruomenė Celėje surinko per 4 savaites per 2,000 paveikslų, vaizduojančių įvairius Lietuvos, Latvijos ir Estijos buitines motyvus ir išgyvenimus bėgant nuo raudonojo siaubo. Daugiau kaip 1,800 tų nuotraukų fotokopijų buvo pasiųsta į Pabaltijo vokiečių centrinę archyvą Muenchene. Minimajame archyve yra surinkta daugiau kaip 20,000 paveikslų ir dokumentų, vaizduojančių Pabaltijo istoriją.

• **Kun. Povilas Rabikauskas, S. J.,** Romoje Gregorianum universitete apgynė disertaciją daktaro laipsniui gauti. Jis pakviestas profesoriauti tame pačiame universitete. Be jo dar profesoriauja kun. Liuima. Kun. P. Rabikauskas yra Italijoje Liet. Bendruomenės sekretorius.

Chicago is the center of the world's printing industry

Dabar Statomas Tēvų Marijonų

Naujas

Vienuolynas ir Spaustuvē Chicagoje

kainuos:

\$700,000.00

Chicago, Ill., Dec. 23, 1933